

Dâu Tây dỵ con, m ch ng sáng m t

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Ba, 18 Tháng 1 Năm 2011 22:22

Đ t ng các ông bà n i ngo i Mít.

Con trai tôi du h c, sau khi t t nghi p thì đ nh c t i M , và đã ki m cho tôi cô con dâu ng i Tây tên Susan. Hi n gi , cháu trai Peter đã 3 tu i. Mùa hè năm nay, con trai đăng ký visa "thăm ng i thân". Th i gian 3 tháng tôi l u i M , con dâu Tây Susan có cách giáo d c con cái làm tôi đây - ng i m ch ng - ph i đ i khai nh n gi i.



Ph n 1: Không ăn thì c nh n đ i

M i bu i sáng, sau khi Peter th c d y, Susan đ ph n ăn sang lên bàn và b n r n làm vi c khác. Peter s t mình leo lên chi c gh , u ng s a, ăn bánh sandwich, sau khi ăn no, nó s t v phòng c a mình, t tìm qu n áo trên t , r i t l y gi ày, t mình m c lên. B t k ch m i 3 tu i thôi, v n ch a phân bi t rõ ràng m t trái hay m t ph i c a bít t t, gi ày trái hay gi ày ph i.

Có m t l n, Peter l i m c ng c chi c qu n lên ng i, tôi v i vàng ch y đ n mu n thay l i cho cháu, nh ng đã b Susan c n l i. Nó nói, n u c m th y không tho i mái t cháu s c i ra, và m c l i; n u nó không c m th y không có gì là không tho i mái, v y thì tùy. Và nguyên ngày đó, Peter m c cái qu n ng c đó ch y t i ch y lui, Susan nh không th y gì h t.

M t l n n a, Peter ra ngoài ch i v i cháu nhà hàng xóm, ch a đ c bao lâu thì nó ch y th h n h n v đ n nhà, nói v i Susan: "M i, Lusi nói cái qu n c a con m c ng c r i, đúng không? Lusi là con nhà hàng xóm, năm nay 5 tu i. Susan m m c i nói: "Đúng v y, con có mu n m c l i không?" Peter g t g t đ u, t mình c i qu n ra, xem t m r i, b t đ u m c l i. T l n đó v sau, Peter không bao gi m c ng c qu n n a.

Tôi đã không ki m đ c mà nh l i, cháu gái ngo i c a tôi lúc 5 - 6 tu i ch a bi t dùng đũa, lúc h c ti u h c còn ch a bi t c t dây gi ày, và bây gi đang theo trung h c d ng ký túc xá, m i

cu&#i tu&#n là đem mặt đ&#ng qu&#n áo đỏ về nhà.

Có mặt buổi trưa, Peter giận dữ, không chịu ăn cơm. Susan la r&#y m&#y câu, Peter giận h&#n đ&#y khay cơm xuống đất, th&#c ăn trên khay rồi đ&#y trên đất. Susan nhìn Peter, giận nói nghiêm kh&#c: “Xem ra con đúng là không muốn ăn thịt! Nh&# l&#y, t&# giận đ&#n sáng mai, con không đ&#c ăn gì hết.” Peter gật g&#t đ&#u, kiên quyết trả l&#i: “Yes!” Và tôi chết c&#i th&#m, hai mẹ con này c&#ng đ&#u nh&# nhau!

Bu&#i chi&#u, Susan bàn v&#i tôi, nh&# tôi n&#u món ăn Việt Nam cho b&#a t&#i. Tôi l&#i th&#m nghĩ, Peter đ&#c biết thích món ăn Việt Nam, nh&#t đ&#nh Susan th&#y sáng nay cháu không ăn gì hết, nên muốn buổi tối cháu ăn ngon và nhiều hơn. Tôi bèn trả tài n&#u ăn, làm món s&#n chua ngọt mà Peter thích nhất, món tôm, và còn dùng mì Ý để làm món mì ki&#u Việt Nam mà Peter rất thích, ngọt&#i nh&# nh&# nh&# th&# mà có thể ăn đ&#c mặt tôi n.

B&#t đ&#u b&#a c&#m t&#i, Peter vui mừng nh&#y lên gh&#ng&#i. Susan đ&#n l&#y đi đĩa và nĩa của con, nói: “Chúng ta giao &#c r&#i ph&#i không, hôm nay con không đ&#c ăn gì hết, chính con cũng đ&#ng ý r&#i đó.” Peter nhìn nét mặt nghiêm túc của ngọt&#i m&#, “ò” lên khóc, v&#a khóc v&#a nói: “M&# i, con đói, con muốn ăn cơm.” “Không đ&#c, nói r&#i là phải giận l&#i.” Susan không mặt chút đ&#ng lòng. Tôi thấy đau lòng muốn thay cháu c&#u xin, nói đ&# l&#i dùm, nh&#ng th&#y ánh mặt ra hi&#u của con trai tôi. Nh&# l&#i lúc m&#i đ&#n M&#, con trai có nói v&#i tôi: “&# n&#c M&#, lúc cha mặt giáo đ&#c con cái, ngọt&#i ngoài không nên nhúng tay, b&#t k&# là trả&#ng b&#i cũng không ngọt&#i l&#.” Không còn cách nào, tôi chỉ còn giận im lặng mà thôi. B&#a c&#m đó, t&# đ&#u đ&#n cu&#i, Peter t&#i nghĩ p&#ch&#ng&#i ch&#i v&#i chiếc xe mô hình, mặt trả&#ng trả&#ng nhìn ba ngọt&#i l&#n chúng tôi ăn nh&# h&# đói. Đ&#n đó tôi mặt biết đ&#ng ý của Susan khi nh&# tôi n&#u món Việt. Tôi tin rằng, l&#n sau, trong lúc Peter muốn giận h&#n qu&#ng li&#ng th&#c ăn, nh&#t đ&#nh s&# nghĩ đ&#n kinh nghiệm b&#ng đói nhìn ba mẹ và bà n&#i ăn cao l&#ng m&# v&#. B&#ng đói không đ&#ch&#u tí nào, hu&#ng chỉ là đ&#i mặt v&#i món mình thích ăn.

Bu&#i tối, tôi và Susan cùng đ&#n chúc Peter ngủ ngon. Peter c&#n th&#n d&#t h&#i: “M&# i, con đói lắm, giận con có thể ăn món Việt không?” Susan mặt c&#i l&#c đ&#u, kiên quyết nói: “Không!” Peter nu&#t n&#c mi&#ng, l&#i h&#i: “V&#y đ&# con ngủ đ&#y r&#i khi mặt mặt con đ&#c ăn ch&#?” “Đ&#ng nhiên đ&#c r&#i”, Susan th&#t đ&#u d&#ng kh&#đáp. Peter đã c&#i t&#i h&#n ra.

Sau bài học này, Peter rất thích c&#c ăn cơm, nó không muốn vì “tuyệt th&#c” mà l&# b&#a ăn ngon, và ch&#u c&#c hình b&#ng đói. Mặt l&#n nhìn thấy Peter ngọt&#m trả&#ng ph&#n l&#n th&#c ăn, lúc mi&#ng và mặt dính đ&#y th&#c ăn, tôi l&#i nh&# đ&#n cháu ngọt&#i, h&#i b&#ng tu&#i Peter; mặt ngọt&#i c&#m tô c&#m dĩ

theo sau đuôi nó, dĩa dành, mà nó còn ch&#a ch&#u ngoan ngoãn ăn, mà còn ra đi&#u ki&#n: ăn xong chén c&#m mua m&#t ki&#n đ&# ch&#i, ăn thêm m&#t chén thì mua thêm m&#t ki&#n đ&# ch&#i...

Phần 2: Ăn mi&#ng tr&# mi&#ng

Có m&#t l&#n, chúng tôi d&#t Peter ra công viên ch&#i. R&#t nhanh, Peter đã cùng hai cô bé ch&#i n&#u ăn v&#i nhau. Cái n&#i nh&# b&#ng m&#, cái x&#ng nh&#, cái thau nh&#, nh&#ng cái chén nh&# x&#p đ&#y trên đ&#ng. B&#t ng&#, Peter tinh ngh&#ch c&#m cái n&#i b&#ng nh&#a lên, đ&#p r&#t m&#nh lên đ&#u m&#t cô bé. Cô bé b&#n th&#n m&#t lúc tr&#c khi òa khóc th&#t l&#n. Cháu gái kia th&#y tình hình v&#y cũng òa khóc theo. Đ&#i khái, Peter cũng không nghĩ đ&#n h&#u qu&# nghiêm tr&#ng nh&# v&#y s&# x&#y ra, đ&#ng qua m&#t bên, tr&#n m&#t nhìn. Susan đi t&#i. Sau khi hi&#u đ&#c đ&#u đuôi s&# vi&#c, nó không quát n&#t m&#t ti&#ng, c&#m l&#y cái n&#i &#y, gõ m&#nh m&#t cái lên đ&#u Peter. Peter không phòng b&#, té ngã xu&#ng bãi c&#, khóc n&#c n&#. Susan hỏi Peter: “Đau không? L&#n sau có còn làm th&# n&#a không?” Peter v&#a khóc v&#a l&#c đ&#u. Tôi tin r&#ng, l&#n sau nó s&# không làm th&# n&#a.

C&#u c&#a Peter t&#ng cho cháu m&#t chi&#c xe đ&#p nh&#, Peter r&#t thích, kh&# kh&# gi&# làm b&#o b&#i không cho ai đ&#ng vào. Lusi cô bé trong xóm, là b&#n thân c&#a Peter, đã m&#y l&#n th&#nh c&#u Peter cho ch&#y th&# chi&#c xe nh&# này, Peter không đ&#ng ý. M&#t l&#n, m&#y cháu đang ch&#i chung v&#i nhau, Lusi th&#a lúc Peter không đ&# ý, lén lén nh&#y lên chi&#c xe và đ&#p mau đi. Khi bi&#t ra, Peter r&#t ph&#n n&#, đ&#n m&#c m&#. Susan đang ng&#i nói chuyện và u&#ng café v&#i m&# c&#a nh&#ng đ&#a nh&# kia, li&#n m&#m c&#i tr&# l&#i con: “Chuy&#n c&#a chúng con thì chúng con t&# gi&#i quy&#t, m&# không xen vào đ&#c.” Peter b&#t l&#c quay đi. M&#t lát sau, Lusi ch&#y chi&#c xe v&#. V&#a th&#y Lusi, Peter l&#p t&#c ch&#y t&#i đ&#y b&#n té xu&#ng đ&#t, gi&#t l&#i chi&#c xe. Lusi ng&#i b&#t đ&#i đ&#t, khóc ré lên. Susan &#m Lusi d&#y và đ&# dành m&#t lát. R&#t nhanh sau đó Lusi đã ch&#i vui v&# l&#i v&#i nh&#ng b&#n còn l&#i. Peter t&# mình ch&#y xe t&#i lui m&#t lát thì c&#m th&#y h&#i nh&#m chán, nhìn th&#y nh&#ng b&#n kia ch&#i th&#t vui v&# v&#i nhau nên nó mu&#n tham gia chung. Nó ch&#y t&#i ch&# Susan, l&#u b&#u th&#a: “M&#, con mu&#n ch&#i v&#i Lusi và t&#i nó.” Susan không đ&# đ&#ng gì và tr&# l&#i: “Con t&# ki&#m m&#y b&#n &#y v&#y!” “M&# &#i, m&# đi v&#i con nhen”, Peter th&#nh c&#u. “Chuy&#n này không đ&#c r&#i, lúc n&#y con đã làm cho Lusi khóc, gi&# con l&#i mu&#n ch&#i v&#i m&#i ng&#i, v&#y con ph&#i t&# đi gi&#i quy&#t v&#n đ&#”. Peter leo lên chi&#c xe và ch&#y t&# t&# đ&#n ch&# Lusi, lúc g&#n đ&#n ch&#, thì nó l&#i quay ng&#c đi. Ch&#y t&#i lui m&#y vòng nh&# v&#y, không bi&#t t&# lúc nào mà Peter và Lusi l&#i vui v&# v&#i nhau, h&#p thành nhóm &#n ào.

Phần 3: D&#y d&# chăm nom con cái là chuy&#n c&#a cha m&#

Song thân Susan , bi&#t tôi đang &# M&#, nên lái xe t&# California đ&#n thăm chúng tôi. Nhà có khách

t i, Peter r t hào h ng, ch y lên ch y xu ng. Nó l y cái thùng đ ng đ y n c, r i xách đi t i đi lui trong nhà. Susan c nh cáo nó m y l n r i, r ng không đ c làm n c vãng lung tung trong nhà. Peter đ ngoài tai. Cu i cùng Peter đã làm n c đ h t ra n n. Ch a th y mình làm sai, Peter còn đ c ý d m đ p lên vũng n c, làm t h t qu n áo. Tôi l p t c ch y đi l y cây lau nhà đ d n d p. Susan gi t l i cây lau nhà và đem đ a cho Peter, nói v i nó: “Lau sàn cho khô, c i đ t ra và t mình gi t s ch.” Peter không ch u v a khóc v a la. Susan không nói thêm l i nào, l p t c kéo nó đ n phòng tr đ , đóng ch t c a l i. Nghe t bên trong ti ng khóc ho ng s c a nó, tim tôi đau th t l i, r t mu n ch y đ n m cháu ra. Bà ngo i c a Peter l i c n tôi, nói: “Đó là chuy n c a Susan”. M t lát sau, Peter không khóc n a, nó t trong phòng tr đ hết th t l n: “M i, con sai r i!” Susan đ ng t ngoài h i: “Th gi con bi t ph i làm gì ch a?” “Con bi t.” Susan m c a ra, Peter ch y t phòng tr đ ra, n c m t đ y m t. Nó c m cây lau nhà cao g p đôi nó ra s c lau cho khô sàn nhà. Sau đó t c i qu n áo đ ra, xách trên tay, tr n tru ng ch y vô nhà t m, hí h ng gi t đ . Ông bà ngo i c a nó nhìn vào thái đ kinh ng c c a tôi, thích thú m m c i. S vi c này làm tôi c m đ ng vô cùng.

r t nhi u gia đình Trung Qu c, cha m giáo đ c con cái thì th ng phát sinh v n đ “đ i th chi n”. Tr luôn luôn đ c ngo i nông chi u, n i thì can ngăn, v ch ng cãi nhau, gà bay chó ch y. Sau này, tôi và ông bà ngo i c a Peter trong khi trò chuy n có nh c đ n chuy n này, m t câu h nói đã gây n t ng sâu s c cho tôi : “Con tr là con cái c a cha m chúng, tr c tiên ph i tôn tr ng cách giáo đ c c a cha m ”. Đ a bé tuy còn nh , nh ng th ng mang tính ngh ch ng m b m sinh. N u quan sát th y các thành viên trong gia đình có mâu thu n, nó s nh y bén l i đ ng s h . Vi c này không c i thi n hành vi c a nó, và ch ng ích l i gì cho nó. Ng c l i còn làm cho v n đ càng nghiêm tr ng h n, th m chí còn gây ra nh ng v n đ khác.

Ngoài ra, n u các thành viên trong gia đình xung đ t, không khí gia đình không hòa thu n, tr s có c m giác b t an, s phát tri n tâm lý c a nó s b t nh h ng b t l i. Cho nên, dù ông bà cha m b t đ ng v cách giáo đ c con cháu, hay là v ch ng có quan ni m giáo đ c khác nhau, cũng không nên đ l s mâu thu n tr c m t con cái. Ông bà ngo i c a Peter l i m t tu n và chu n b v Cali.

Hai ngày tr c khi đi, ông ngo i c a Peter r t nghiêm túc h i con gái mình: “Peter mu n chi c xe đào đ t, ba có th mua cho nó ch ?”. Susan suy nghĩ r i nói: “Ba m l n này đã mua cho nó đôi giày tr t bằng làm quà r i. Đ i đ n Noel ba hãy mua chi c xe đó cho nó!”

Tôi không bi t ông ngo i c a Peter nói nh th nào v i th ng nhóc này, mà sau đó tôi đ t cháu đi siêu th , nó ch tay vào món đ ch i, khoe “Ông ngo i nói, đ n Noel s mua t ng cháu cái này” v i gi ng thích thú và mong đ i.

Dâu Tây dạy con, mẹ chúng sáng mắt

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 18 Tháng 1 Năm 2011 22:22

Susan nghiêm khắc với con như vậy nhưng Peter lại yêu thương mẹ hết mực. Khi chơi ở ngoài, cháu hay thu thập một số hoa lá mà cháu cho là đẹp rồi trình bày tặng mẹ. Ngay ở ngoài từng quà cho cháu, cháu luôn gọi mẹ cùng mẹ quà; có thức ăn ngon, cháu luôn đem phần mẹ tặng mẹ.

Nghĩ đến nhu cầu của trẻ Việt Nam coi trọng và lo nh nhút nhát đi xa đi với cha mẹ, tôi không thể không kính phục cô con dâu Tây này của tôi. Theo tôi, cách giáo dục con cái của bà mẹ Phương Tây này rất xứng đáng để các bà mẹ Phương Đông như tôi học theo...